

UNA TAULA PER ALS POBRES

Benvolguts diocesans:

Estem començant el curs pastoral, que per a nosaltres té com a objectiu “créixer com a Església samaritana al servei de la persona humana”. El pla pastoral de la nostra Diòcesi ens convida a caminar junts en aquesta direcció. Com a comunitat cristiana ens sentim cridats a posar-nos al servei de tots i, especialment, dels més febles.

Recordem que el nostre punt de referència és la paràbola dels comensals al banquet (Lc 14, 15-24), en la qual Jesús explica que el desig de Déu és que tots s’asseguin a la seva taula, que siguin molts els que participin de la seva salvació. Quan, un darrere l’altre, els convidats al banquet van posant excuses i rebutgen acudir, l’home de la paràbola diu als seus criats: “Surt de pressa a les places i carrers de la ciutat i porta’t aquí als pobres, als lesionats, als cecs i als coixos”. Els dirigents del poble havien negat a totes aquestes persones el dret d’asseure’s a la taula. Però precisament amb ells vol Déu fer festa, perquè, en la seva pobresa i senzillesa, han acollit el Regne de Déu.

Poc abans de contar la paràbola, Jesús havia dit al fariseu que l’havia convidat a menjar que, quan donés un banquet, no convidés als amics rics, que li poden tornar el favor, sinó “als pobres, als invàlids, als coixos i els cecs” (Lc 14, 13), a qui no pot recompensar-li, perquè així serà Déu qui li recompensi. Déu mira amb preferència als més pobres i, quan els servim a ells, estem posant-nos al servei del mateix Déu.

Com a Església hem de sentir-nos interpel·lats per aquestes paraules de Jesús i treballar amb intrepidesa per a créixer en el servei, en l’amor i la misericòrdia. L’Església ha de ser llar que aculli a tots, taula en la qual es puguin asseure els més febles i vulnerables. “Vull una Església pobra per als pobres”, repeteix el Papa Francesc. L’anunci de l’Evangeli condueix sempre a escoltar la veu dels últims, als quals la societat descarta, i a buscar la seva promoció humana i espiritual. Ara bé, només una Església pobra, austera, senzilla, pot acostar-se amb autenticitat als més pobres.

Aquest objectiu diocesà cobra un valor singular en els nostres dies, quan veiem l’empobriment de moltes persones com a efecte de la pandèmia que vivim, del confinament i les necessàries mesures sanitàries. Aquest creixement de l’atur i la pobresa és un “signe dels temps”, una crida de Déu a la nostra Església perquè sigui més solidària. El fons de solidaritat postcovid-19 que hem creat és només un petit gest, que ha d’animar a cada comunitat a créixer en el servei a tots els afectats per la crisi, als quals s’han empobrit, als ancians, als malalts, als quals viuen en solitud i, en general, a tots els que reclamen la nostra ajuda.

En començar el curs, us demano que invoquem junts a l’Esperit Sant, perquè amb a seva força impulsi a la nostra Església a sortir a la trobada dels més pobres i els faci sentir que volem asseure’ns a la taula amb ells, que Déu mateix els convida al seu banquet de festa.

 Francesc Conesa Ferrer
Bisbe de Menorca